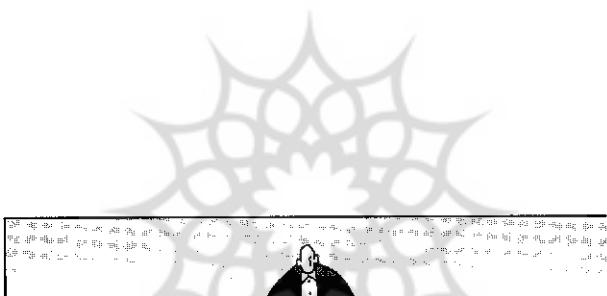
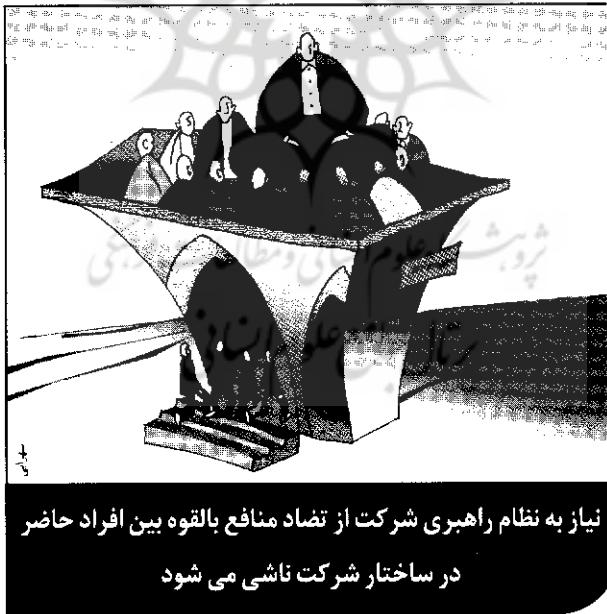

نظام راهبری شرکت و نقش سهامداران نهادی در آن

دکتر علی ابراهیمی کردلر^۱

با وجود این، فعالیت‌های مدیران توسط تعدادی عوامل که در برابر گیرنده و تأثیرگذار بر این نظام هستند، محدود می‌شود. این عوامل مواردی از قبیل هیات مدیره (که حق استخدام، اخراج و پاداش دادن به مدیران را دارند) قراردادهای تأمین مالی، قوانین و مقررات، قراردادهای کارکنان و حتی محیط رقابتی

نیاز به نظام راهبری شرکت از تضاد منافع بالقوه بین افراد حاضر در ساختار شرکت ناشی می‌شود

مقدمه

تیاز به نظام راهبری شرکت^۲ از تضاد منافع بالقوه بین افراد در ساختار شرکت ناشی می‌شود. این تضاد منافع که اغلب به آن مشکل نمایندگی^۳ اطلاق می‌شود از دو منبع اصلی ناشی می‌شود. اولاً افراد مختلف حاضر در ساختار شرکت دارای اهداف و ترجیحات متفاوتی هستند.

ثانیاً اطلاعات افراد مزبور از

رادربور می‌گیرد.

به طور کلی عوامل فوق را می‌توان در دو قبال مکانیسم‌های کنترل داخلی (همانند هیات مدیره) و مکانیسم‌های کنترل بیرونی (همانند کنترل بازار) در نظر گرفت.

اعمال، دانش و ترجیحات دیگران کامل نمی‌باشد. در شرایط عدم وجود سایر مکانیسم‌های نظام راهبری شرکت، تفکیک مالکیت از کنترل، این امکان را به مدیران می‌دهد که در جهت منافع شخصی خود به جای منافع سهامداران اقدام نمایند.

طبق نظر ایشان این نظام به روش هایی مربوط می شود که بر اساس آنها تأمین کنندگان سرمایه از بازگشت سرمایه خود اطمینان حاصل می کنند. با تغییر محیط شرکت ها، فعالیت های این نظام نیز تغییر یافته اند. هر چند این تغییر در کشورهای مختلف متفاوت بوده است، لیکن در اقتصادهای که بانک داری، بازار سرمایه و سیستم های حقوقی تغییرات چشم گیری داشته اند، این تغییرات معمول بوده است. تغییرات در کشورهایی که به طور نسبی از سرمایه گذاری نهادی بالاتری برخوردارند، گسترش بیشتری داشته است. طبق نظر گیلان و استارکس (۲۰۰۳) سهامداران نهادی و به ویژه

سهامداران نهادی خارجی، نقش اصلی را در شکل گیری تغییرات در بسیاری از سیستم های نظام راهبری شرکت داشته اند.

دلایل منطقی برای حضور سهامداران نهادی در نظام راهبری شرکت در نیمه دوم قرن بیستم در بسیاری از شرکت ها سرمایه گذاران نهادی یکی از مهم ترین اجزای بازار سرمایه شدنند. برای مثال در امریکا سهامداران نهادی از کل مالکیت شرکت ها در سال ۱۹۵۰ به بیش از ۶۱٪ در سال ۲۰۰۲ رسید.^۷ هر چند در کشورهایی با بازارهای سرمایه نوظهور نقش سرمایه گذاران نهادی خیلی برجسته نمی باشد. لیکن خصوصی سازی برای تأثیرگذاری بر دارایی های مالی نهادها شروع شده است و لذا بر بازار سرمایه این اقتصادها نیز تأثیر خواهد گذاشت. با توجه به تفاوت های

سهامداران نهادی^۸ یکی از مکانیسم های کنترلی بیرونی موثر بر نظام راهبری شرکت که به طور جهان شمول دارای اهمیت فزاینده ای می باشد، ظهور سرمایه گذاران نهادی به عنوان مالکین سرمایه می باشد. سهامداران نهادی دارای توان بالقوه تأثیرگذاری بر فعالیت های مدیران به طور مستقیم از طریق مالکیت و به طور غیرمستقیم از طریق مبادله سهام خود می باشد. تأثیر غیرمستقیم سهامداران نهادی می تواند خیلی قوی باشد. برای مثال سهامداران نهادی ممکن است در قالب یک گروه، از سرمایه گذاری در یک شرکت خاص خودداری نمایند. و از این طریق موجب افزایش هزینه سرمایه شرکت شوند. زیرا جذب سرمایه برای شرکت های مزبور سخت تر و درنتیجه گران تر خواهد بود.

نظام راهبری شرکت

در ارتباط با نظام راهبری شرکت تعاریف مختلفی ارائه شده است. گیلان و استارکس^۹ (۱۹۹۸) تعریف زیر را ارائه نمودند. «سیستمی از قوانین، مقررات و عواملی که عملیات یک شرکت را کنترل می نماید.» طبق نظر آنان این نظام در برگیرنده مجموعه ای از ساختارهایی است که تعیین کننده حد و مرز برای عملیات می باشد. این مجموعه از ساختارها در برگیرنده افراد ذی مدخل در فعالیت های شرکت (همانند مدیران، کارکنان و تأمین کنندگان سرمایه) و محدودیت هایی می باشد که تحت آن افراد مزبور فعالیت می کنند. شلیفر و ویشنی^{۱۰} (۱۹۹۷) نظام راهبری شرکت را در قالب منافع اقتصادی افراد مرتبط با شرکت تعریف می کنند.

بسیاری از نویسندهای از جمله شلیفر و ویشنی (۱۹۸۶) آدماتی و همکاران (۱۹۹۳)، هودارت (۱۹۹۳)، مائوگ (۱۹۹۸) و نو (۲۰۰۲) "اعتقاد دارند که شمول سهامداران عمدۀ در فعالیت‌های کنترل و نظارتی به طور بالقوه موجب محدود نمودن مسأله نمایندگی می‌شود. این نویسندهای همچنین بیان داشتند چون تمامی سهامداران از منافع فعالیت‌های نظارتی سهامدار نظارت کنندۀ، بدون هزینه بهره مند می‌شوند، لذا تنها سهامداران عمدۀ، انگیزه لازم برای نظارت را دارند.

شواهد تجربی در مورد نقش نظارتی سهامداران عمدۀ از این تئوری پشتیبانی می‌نماید. برای مثال بتل، لیسکیند واپلر (۱۹۹۸)^{۱۰} گزارش نمودند که عملکرد شرکت‌ها پس از خرید بخشی از سهام آن توسط یک سهامدار فعل، بهبود می‌یابد. کانگ و شیوداسانی (۱۹۹۵)^{۱۱} و کاپلان و مینتون (۱۹۹۴)^{۱۲} دریافتند که حضور سهامداران بزرگ با جابجایی زیاد مدیریت ارتباط دارد که نشانگر انجام وظیفه نظارتی توسط سهامداران مذبور می‌باشد.

نقش سهامداران نهادی در نظارت بر شرکت و انتقال اطلاعات

یک نقش بالقوه دیگر برای سهامداران نهادی بزرگ فراهم نمودن مکانیسمی معتبر برای انتقال اطلاعات به بازارهای مالی یا به عبارت دیگر سایر سهامداران می‌باشد. طبق تحقیق چیدمبران و جان^{۱۳} (۲۰۰۰) سهامداران نهادی بزرگ می‌توانند اطلاعات محروم‌انه ای را که از مدیران شرکت کسب می‌کنند به سایر سهامداران منتقل نمایند. اما برای اینکه چنین نظارتی قابل قبول باشد لازم است سهامداران بزرگ سرمایه‌گذاری خود را برای مدت زمان نسبتاً طولانی حفظ نموده و سهام کافی برای تعديل مشکل استفاده مجانی^{۱۴} دیگر سهامداران از این نظارت را داشته باشند.

نتایج فوق نشان می‌دهد که تحت شرایط خاصی، پاداش لازم برای سهامداران بزرگ نظارت کننده بر عملکرد مدیریت و همچنین پاداش برای مدیران همکاری کننده با سهامداران

موجود در مالکیت نهادی بین بازارها، نقش نظارتی سهامداران نهادی، در اقتصادهای مالکیت غیر متمرکز، در مقایسه با اقتصادهای با حضور سهامداران کنترل کننده (عمده)، متفاوت می‌باشد.

نقش مناسب سهامداران نهادی در هر اقتصادی یک موضوع بحث برانگیز است. سهامداران به عنوان مالکین شرکت‌ها دارای حقوق مشخص همانند انتخاب هیات مدیره، هستند. که آنها نیز به عنوان نماینده سهامداران، مسئولیت نظارت بر مدیران شرکت و عملکرد آنها را دارند. اگر سهامداران همانند سرمایه‌گذاران نهادی از عملکرد هیات مدیره (واحتمالاً عملکرد شرکت) راضی نباشند. آنها سه انگیزه دارند: سهام خود را بفروشند، سهام خود را نگه دارند لیکن نارضایتی خود را اعلام کنند و یا سهام خود را نگه دارند ولی هیچ اقدامی نکنند. سؤالی که مطرح هست این است که تحت چه شرایطی سهامداران گزینه دوم را انتخاب نموده و در نظارت وارد می‌شوند.

سهامداران نهادی به عنوان ناظر

جدایی مدیریت از مالکیت تنها دلیل ایجاد مسئله نمایندگی بین سهامداران و مدیران نمی‌باشد. بلکه پراکندگی سهامداران شرکت در تعداد زیادی سهامدار کوچک نیز می‌تواند دلیلی برآن باشد. طبق نظر رویه (۱۹۹۰)^{۱۵} در یک ترکیب مالکیت گسترده، هیچ یک از سهامداران کوچک انگیزه‌ای برای نظارت بر مدیریت شرکت ندارند. زیرا در این صورت هر شخص که بخواهد نظارت کند باید هزینه‌های مرتبط را پردازد. و این در حالی است که همه بقیه سهامداران نیز از منافع آن استفاده می‌کنند. بنابراین میزان و ماهیت مسئله نمایندگی مستقیماً به ترکیب مالکیت بستگی دارد.

تنوع ترکیب مالکیت^{۱۶} در کشورهای دنیا، تنوع در شکل، نتایج و راه حل‌های مشکل نمایندگی بین مدیران و سهامداران را نیز در پی خواهد داشت. در کشورهایی که مالکیت در اختیار سهامداران عمدۀ می‌باشد، مسئله نمایندگی حاصل از مالکیت شاید خیلی متداول نباشد.

منابع ◀

Admati, A., P. Pfleiderer, and L. Zechner (1994). "Large shareholder, risk sharing, and financial market equilibrium" *Journal of political economy*, 94, 461-480.

Bethel, J., J. Liebeskind, and T.Olper (1998). "Block share purchases and corporate performance" *Journal of Finance*, 53, 605-635.

Board of Governors of the Federal Reserve System (2003). Flow of funds accounts of United States: Annual flow and outstanding (Washington, D.C).

Chidembaran, N. and K. John (1997). *Relationship investing and corporate governance, working paper*, Tulane University and New York University.

Gillan, S. L., and L.T. Starks (2003). *Institutional investors, Corporate governance: Global perspective, ownership and governance of enterprises: Recent innovative developments*, Laixiang Sun, Macmillan.

Gillan, S.L. and L.T. Starts (1998). "A survey of shareholder activism: Motivation and empirical evidence" *contemporary Finance Digest*, 2, 3, 10-34.

Gorton, G., and M. Kahl (1999). *Block holder identity, equity ownership structure and hostile takeovers* NBER working paper, 7123.

Huddart, Steven (1993). "The effect of a Large shareholder on corporate value" *Management Science*, 39, 1407-1421.

Jahson, S., P. Boone, A., Breach, and E. Friedman (2000). "Corporate governance the Asian financial crisis" *Journal of Financial Economics*.

Jiang, L. and J.B. Kim (2000). "Cross-corporate ownership, information asymmetry and the

ندارند. از این رو حضور سهامداران عمدۀ خصوصاً سهامدارا نهادی در ساختار مالکیت شرکت و فعالیت های کنترل و نظارتی آنها به طور بالقوه موجب محدود نمودن مسأله نمایندگی می شود. البته زمانی که تمرکز مالکیت به حدی افزایش می یابد که یک مالک کنترل مؤثر یک شرکت را داشته باشد، ماهیت مشکل نمایندگی از تضاد منافع بین مدیران و سهامداران به تضاد منافع سهامداران اکثریت و اقلیت تغییر می یابد.

_____ بی نوشت

۱-دکتری حسابداری از دانشگاه تهران

- 2- Corporate governance
- 3- Agency Problem
- 4-Institutional Investor
- 5- Gillan and Starks
- 6- Shleifer and Vishny
- 7-Board of Governors of the Federal Reserve System
- 8- Roe
- 9-ownership structure
- 10-Admati, and et al.
- 11-Huddart
- 12-Maug
- 13-Noe
- 14-Bethel, Liebeskind, and Opler
- 15-Kang, and Shivdasani
- 16-Kaplan, and Minton
- 17-Chidambaran and John
- 18-Free-rider problem
- 19-Relation Investing
- 20-Li Jiang and Jeong Bon Kim
- 21-Gorton and Kohl
- 22-La Porta et.al
- 23-Jahson et al

Monitors: is there a trade off between Liquidity and control?" Journal of Finance, 53, 65, 98.

Noe, T. (2002). "Institutional activism and financial market structure" *Review of Financial studies*, 15, 289-319.

Roe, M. (1990). "Political and legal restraints on ownership and control for public companies" *Journal of Financial Economics*, 27, 7-41.

Shleifer, A., and R. Vishny (1997). "A survey of corporate governance" *Journal of Finance*, 52, 737-775.

Shleifer, A., and R. Vishny (1986). "Large shareholders and corporate control" *Journal of political Economy*, 94, 461-48.

usefulness of accounting performance measures in Japan" The International Journal of Accounting, 35, 85-98.

Kang, J. K, and R. Stulz (1997). "Why is there a home bias in analysis of foreign portfolio equity ownership in Japan" *Journal of Financial Economics*, 46, 3-28.

Kaplan, S. and B. Minton (1994). "Appointments of outsiders to Japanese boards; Determinants and implications for managers" *Journal of Financial Economics*, 36, 225-258.

La porta, R .F. Lopez-De- silanes, and A. shleifer (1999). "Corporate ownership around the world" *Journal of Finance*, 54, 471-518.

Maug, E. (1998). "Large shareholders as

شرایط پذیرش مقاله ها و چگونگی ارسال آنها

۴- فهرست منابعی که مورد استفاده قرار گرفته بدون ذکر شماره ردیف بر روی صفحه‌ای مستقل و با توجه به الگوی زیر درج شود:

- الف) کتاب تأثیف شده: نام خانوادگی و نام نویسنده. (تاریخ نشر)، نام کتاب، محل انتشار، ناشر.
- ب) کتاب ترجمه شده: نام خانوادگی و نام مؤلف. (تاریخ تألیف)، نام کتاب به فارسی، نام و نام خانوادگی مترجم، ناشر، تاریخ ترجمه.
- ج) مقاله: نام خانوادگی و نام (تاریخ نشر)، عنوان مقاله، نام مجله، شماره انتشار، شماره صفحات استفاده شده.

ضوابط نهایی پذیرش مقاله‌ها برای چاپ در فصلنامه مقاله‌های تألیفی، تحقیقی و ترجمه‌ای را حداقل دو تن از اعضای شورای سردبیری مورد ارزیابی قرار می‌دهند و پذیرش نهایی موطّب به موافقت قطعی مدیر مسئول است.

نحوه ارسال مقاله:

خواهشمند است مقاله‌های خود را با رعایت موارد فوق همراه با نامه‌ای با ذکر نام و نام خانوادگی، میزان تحصیلات، مرتبه علمی، محل اشتغال، نشانی پستی و الکترونیکی و شماره تلفن به عنوان سردبیر مجله ارسال فرمایید.

شرایط قبول مقاله‌ها:

الف: از لحاظ محتوا

۱- در جهت هدف‌های نشریه باشد.

۲- جنبه علمی یا پژوهشی یا تخصصی یا حرفه‌ای داشته باشد.

۳- حاصل مطالعات، تجربه‌ها و پژوهش‌های نویسنده باشد.

۴- در صورت ترجمه، مقاله حاوی موضوعات جدید و تجارب خاص بوده که بامقتضیات و شرایط جامعه متناسب باشد.

۵- قبل از هیچ یک از نشریات داخلی و خارجی ارسال و یا در هیچ یک از آنها چاپ نشده باشد.

ب: از لحاظ شکل ظاهری

۱- ارسال ۱ نسخه از مقاله تایپ شده (حداکثر ۱۲ صفحه تایپ شده با برنامه Word-XP و همراه با دیسک).

۲- چکیده‌ای در حدود ۱۵۰ کلمه به زبان فارسی و انگلیسی همراه مقاله باشد.

۳- مقاله‌های ترجمه شده با نسخه‌ای از متن اصلی همراه باشد.